

Spørgsmål 38:

Hvorledes konstateres den situation, der omhandles i § 23, sidste sætning „uanset om han undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig“?

Svar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 23 er enslydende med § 56, stk. 1, i sygeforsikringsloven.

Det må forventes, at arbejdsgiverne og social- og sundhedsforvaltningerne, som ifølge det foreliggende lovforslag skal udbetale dagpenge, vil føre en kontrol med dagpengemodtagernes uarbejdsdygtighed, som svarer til den, sygekasserne i dag foretager.

Den udbetalende myndighed må her bygge på de oplysninger, dagpengemodtageren har givet om sygdommens karakter, samt på de oplysninger, der fremgår af lægeerklæringer, der kan indhentes, hvis det i det enkelte tilfælde skønnes nødvendigt, eventuelt med jævne mellemrum.

Det er i dag almindeligt, at lægen skønner over, hvor lang tid sygdommen endnu vil vare. Hvis dagpengemodtageren så ikke har raskmeldt sig ved udløbet af denne periode, kan der indhentes en supplerende lægeerklæring (blot ved benyttelse af den tidligere lægeerklærings bagside).

Spørgsmål 39:

Er der harmoni imellem lovforslagets § 24 og den tilsvarende bestemmelse i lov om arbejdsløshedsforsikring og arbejdsformidling, hvorved bemærkes, at man, så vidt det er udvalget bekendt, i forbindelse med arbejdsløshedsforsikringen anvender udtrykket „78 dage“?

Svar:

Varighedsbegrænsningen i arbejdsløshedslovens § 64 omhandler folke-, invalide- og enkepensionister samt personer over 67 år.

Dagpengelovforslagets § 24 omhandler de samme persongrupper (§ 24, stk. 1, nr. 1 og 3). Herudover gælder varighedsbegrænsninger i lovforslaget også personer, der kunne have opnået folke-, invalide- eller enkepension på grund af svigtende helbred, hvis ikke de i § 24, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelser havde været til hinder herfor. Grunden til, at lovforslagets § 24, stk. 1, i modsætning til arbejdsløshedsloven også omfatter

denne begrænsede persongruppe, er, at syge- og ulykkesdagpenge principielt er en korttidsydelse, der i længerevarende sygdomstilfælde skal afløses af en langtidsydelse (f. eks. en social pension), så snart den dårlige helbredstilstand er blevet stationær. At disse personer er afskåret fra at få pension (f. eks. på grund af for høj indtægt, eller fordi de ikke er danske statsborgere), bør ikke give dem ret til dagpenge uden begrænsning.

Når varighedsbegrænsningen i dagpengelovforslagets § 24, stk. 3, beregnes i hele uger, er grunden, at man intet sted i lovforslagets regler har villet binde sig til dagpengeudbetaling i et bestemt antal dage om ugen, idet det i praksis beregningsmæssigt vil være lettere at udbetale ugevis. Udbetaling for brudte uger vil kunne beregnes som en brøkdel af en uge, således at brøken fastsættes efter forholdet mellem antal mistede arbejdsdage og ugens totale antal arbejdsdage.

Arbejdsløshedsforsikringen anvender i bestemmelsen om varighedsbegrænsning for dagpenge 78 dage. Men sammenholdt med, at arbejdsløshedsdagpenge udbetales for 6 dage om ugen, svarer varighedsbegrænsningen til den samme begrænsning i dagpengelovforslagets § 24.

Spørgsmål 40:

Der udbedes en kort redegørelse for den administrative praksis, der ønskes videreført i henhold til bestemmelsen i § 24, stk. 4.

Svar:

Bestemmelsen svarer til sygeforsikringslovens § 28, stk. 6, og § 52, stk. 5, og den nuværende praksis på dette område påtænkes videreført uændret.

Dispensationsansøgninger, der i dag i hvert enkelt tilfælde forelægges for sygekassedirektoratet til afgørelse, skal, efter ikrafttræden af den nye dagpengelov den 1. april 1973, forelægges for sikringsstyrelsen.

For at forlænge dagpengeperioden lægges der vægt på, at pensionisten har haft regelmæssig beskæftigelse og herved har opnået en ikke ubetydelig arbejdsindtægt. Der må endvidere være rimelig udsigt til, at pensionisten inden for en kortere tid kan genoptage beskæftigelsen, efter at sygeperioden er overstået.